

Η καθημερινότητα ενός χρήστη αναπηρικού αμαξιδίου δεν διαφέρει σε τίποτα από αυτή ενός αρτιμελούς. Και ο χρήστης αναπηρικού αμαξιδίου δουλεύει, διασκεδάζει, είναι καταναλωτής, σπουδάζει, θέλει να πάει το παιδί του στο σχολείο, συναλλάσσετε με δημόσιες υπηρεσίες, πηγαίνει στο νοσοκομείο, χρειάζεται οδοντίατρο, θέλει να κάνει μια βόλτα και άλλα πολλά.

Πάντα όμως όλες αυτές οι δραστηριότητές του συναντούν εμπόδια. Εμπόδια πρόσβασης και προσπέλασης που τελικά κάνουν τη ζωή του, την καθημερινότητά του πραγματικά δύσκολη και την περιορίζουν σε σημείο αποκλεισμού.

Ως εμπόδια αντιμετωπίζονται τα στοιχεία που δυσχεραίνουν ή αποκλείουν την πρόσβαση ατόμων με σοβαρές κινητικές δυσκολίες, δηλαδή κυρίως τους χρήστες αναπηρικών αμαξιδίων.

Έλλειψη ραμπών στα πεζοδρόμια, κακοφτιαγμένες ράμπες με υψομετρικές διαφορές 5 – 10 εκατοστά και στην ανάπλαση της πλατείας Ροτόντας μέχρι και 20 εκατοστά από το οδόστρωμα.

Δημόσιοι οργανισμοί, ΙΚΑ, ιατρεία, αστυνομικά τμήματα, εφορίες, τράπεζες, υπηρεσίες, οικοδομές, σπίτια χωρίς πρόσβαση και με μικρά ανασέπ.

Επαγγελματικοί χώροι, καταστήματα, χωρίς πρόσβαση και αναπηρικές τουαλέτες.

Νοσοκομεία χωρίς δωμάτια για χρήστες αναπηρικών αμαξιδίων, χωρίς αναπηρικές τουαλέτες WC, και ηλεκτρικές εγκαταστάσεις (διακόπτες) σε μεγάλο ύψος απαγορευτικό για εμάς.

Στο χώρο της εκπαίδευση, σχολεία, πανεπιστήμια ακατάλληλα, εντελώς αφιλόξενα για χρήστες αναπηρικών αμαξιδίων.

Ψυχαγωγία, θέατρα, μουσικές σκηνές, κέντρα διασκέδασης, εστιατόρια χωρίς καμία πρόβλεψη προσβασιμότητας, Λαδάδικα περιοχή αποκλεισμένη για ΑμεΑ.

Ενδεικτικά αναφέρω κάποια σημεία της Θεσσαλονίκης που πραγματικά είναι απίστευτα προκλητικά, εντυπωσιάζουν με την προχειρότητά τους και εκνευρίζουν με την ακαταλληλότητά τους, λες και απευθύνονται σε πολίτες χωρίς εγκέφαλο και νοημοσύνη.

Κεντρικές οδοί χωρίς ράμπες η κακοφτιαγμένες ράμπες π.χ. Νέα Εγνατία καμιά πρόβλεψη, μόνο πρόβλεψη για τις επιχειρήσεις πωλήσεων αυτοκινήτων, όσο για τα παράλογα...., Συνδίκια με Ν. Εγνατία έγιναν ράμπες που βγάζουν στα κάγκελα των πάρκων, πλατεία Ροτόντας δίπλα στην Καμάρα όπου τα σκαλάκια είναι 4 μέτρα και ο χώρος για αμαξίδια 30 εκατοστά, Εγνατία στο σιντριβάνι, από την μια πλευρά έχει ράμπα κι από την άλλη δεν έχει όπως και στην Εγνατία, Βενιζέλου, Μητροπόλεως, και αλλού.

Πεζοδρόμια, όπως αυτά της οδού Βενιζέλου, της οδού Κομνηνών με Βασιλέως Ηρακλείου και της οδού Μητροπόλεως, Αγ. Σοφίας χάνουν το μισό ή και όλο τους το πλάτος από τα παρανόμως σταθμευμένα δίκυκλα και τους πάγκους μικροπωλητών, ενώ γύρω από κάθε περίπτερο η κίνηση γίνεται υπό προϋποθέσεις, ανάλογα με τις επεκτατικές διαθέσεις του εκάστοτε περιπερούχου. Η Παραλιακή οδός με τα

τραπεζοκαθίσματα σε όλο το μήκος και πλάτος του πεζοδρομίου και στην πλευρά της θάλασσας ο ποδηλατόδρομος και τα σεντόνια των παράνομων εμπορών κάνουν την διέλευση εντελώς επικίνδυνη.

Γειτονιές εκτός κέντρου Τούμπα, Χαριλάου, Εύοσμος, 40 Εκκλησιές κ.α. είναι στην ίδια και χειρότερη κατάσταση.

Για να μην σας κουράζω όμως αν κάνουμε μια βόλτα παρέα σε όλη την πόλη θα εντοπίσουμε δυστυχώς κι άλλα κι άλλα κι ακόμη περισσότερα.

Η ερώτηση λοιπόν που προκύπτει είναι προφανής : Πώς υπογράφονται μελέτες χωρίς πρόβλεψη πρόσβασης για τα εμποδιζόμενα άτομα ? Πώς παραλαμβάνονται έργα χωρίς την προβλεπόμενη πρόσβαση, ημιτελή και κακοφτιαγμένα ?

Αποδόθηκαν ποτέ ευθύνες στους αρμόδιους από κάποιους ελεγκτικούς μηχανισμούς ? Υπήρξε ποτέ κάποια κύρωση για όλα αυτά τα λάθη ?

Φυσικά προφανής είναι και η απάντηση.

Έχω δει μέχρι τώρα πολλές καλογραμμένες εργασίες με περίσσια ευαισθησία , που όμως δεν έχουν καμιά σχέση με την μέχρι τώρα πραγματικότητα, είναι η μέρα με την νύχτα.

Έχουν γίνει άπειρες παρόμοιες ημερίδες για προσβασιμότητα που τελειώνουν στην πόρτα της αίθουσας. Κυρίες και κύριοι, πρέπει πια να σοβαρευτούμε.

Εμείς ως ανάπηροι και ως φορείς των κινητικά αναπήρων, επιβάλλεται να απαιτούμαι, να διεκδικούμε, να φτάνουμε στα άκρα, ώστε πια οι περιβόητοι οικοδομικοί κώδικες και οι νόμοι για πρόσβαση να εφαρμόζονται χωρίς χάρες, χωρίς εκπτώσεις, χωρίς ωχαδερφισμούς. Εσείς οι επιστήμονες να ενημερωθείτε για την σωστή εφαρμογή των νόμων, να κάνετε την υπέρβαση και να ασχοληθείτε υπεύθυνα και με συνείδηση με ότι έχει να κάνει με το σχεδιασμό της προσπελασιμότητας.

Σκεφτείτε ότι καθετί που σχεδιάζεται και θέλετε κατασκευαστικά να πραγματοποιήσετε, προορίζεται για εσάς και την οικογένειά σας. Εκεί θα κάνετε παραλείψεις και μπαλώματα;

Από την θεωρία στην πράξη, υπάρχει μεγάλη διαφορά. Δεν είναι ντροπή να συνεργαστούμε, εσείς ως ειδικοί επιστήμονες και εμείς ως έμπειροι μόνιμα εμποδιζόμενοι. Αυτό που θα σας πω εγώ με απλά λόγια, πάρτε το εσείς και κάνετε το έργο, κάνετε το δημιουργία που θα δώσει στο χρήστη αναπηρικού αμαξιδίου την ποιότητα ζωής, την κοινωνικότητα, την αξιοπρέπεια του, τη συνέχιση της καθημερινότητά του.

Ευχαριστώ

Αυγουστίδης Γιώργος